горко оплакваетъ си, като покърви душата тѣхъ на дъно: ~~така оплакваше~~ покойний ~~[illegible]~~ всички които се случили сега ~~тѣхъ~~ азъ ~~разказвамъ да никога не се чували Сля-веткова рѫка красноречиво да е говорячъ~~

Отъ Плевенъ покойний се върнѫлъ пакъ въ Търнова прѣзъ 1854 год. и отходилъ (прѣзъ Октомврий) за пръвъ пѫть самичъкъ за Цариградъ да дѣйствува за от~~страняването~~зованието на Неофита отъ Търново. Обаче тукъ не се бавилъ за много врѣме и прѣзъ Августъ се върнѫлъ ~~[illegible]~~ прѣзъ Сливенъ. Въ Сливненскій Балканъ като вървѣли съ другарина си отъ коньетѣ изскачватъ се отпрѣдъ имъ хайдути, които съ опрѣли въ гърдитѣ му пушки спрѣли го, както и другаритѣ му и ги накарали да ги колятъ надъ една прѣспа, слѣдъ като имъ зели всичко каквото имали и носяли. Покойний былъ уже поваленъ на земята и ножътъ былъ издигнатъ надъ главата му, но безъ да изгуби присъствие на умътъ обърнѫ се къмъ единого ~~отъ~~ по старитѣ хайдути

инв. № 147

Градски архив